

Helighetsregler för prästerna

Krav på helgat liv

Kraven på prästerna framträder i de föreskrifter om ett helgat liv som omnämns i 3 Mos 21:1-22:10. De skulle vara föredömen särskilt vad gällde äktenskap och familjeliv. På grund av deras synliga representativa ställning inför Guds ansikte var prästerna förelagda lydnad under mycket stränga ceremoniella renhetslagar.

Helig tjänst

4. Eftersom han är en herre bland sina fränder, får han icke ådraga sig orenhet och göra sig ohelig. (3 Mos 21:4)
6. De skola vara helgade åt sin Guds och må icke ohelga sin Guds namn, ty de bära fram HERRENS eldsoffer sin Guds spis; därför skola de heliga.
8. Därför skall du akta honom helig, ty han bär fram din Guds spis; han skall vara dig helig, ty jag, HERREN, som helgar eder, är helig. (3 Mos 21:6,8)

Ej kontakt med död

En präst får icke ådraga sig orenhet genom någon död bland sina fränder,

2. utom genom sina närmaste blodsfränder: sin moder, sin fader, sin dotter, sin broder; son, sin dotter, sin broder;
3. så ock genom sin syster, om hon var jungfru och stod honom närmare och icke tillhörde någon man, i sådant fall må han ådraga sig orenhet genom henne. (3 Mos 21:1-3)

Översteprästen ännu strängare

11. och han skall icke gå in till någon död; icke ens genom sin fader eller genom sin moder får han ådraga sig orenhet. (3 Mos 21:11)

Hustru

Skall inte ta till hustru en hora, en vanärad kvinna, eller en kvinna som är skild från sin man, ty prästen är helgad åt Gud (3 Mos 21:7)

Översteprästen ännu strängare

13. Till hustru skall han taga en kvinna som är jungfru.
14. En änka eller en förskjuten hustru eller en vanärad kvinna, en sköka -- en sådan får han icke taga, utan en jungfru bland sina fränder skall han taga till hustru,
15. för att han icke må ohelga sin livsfrukt bland sina fränder; ty jag är HERREN, som helgar honom. (3 Mos 21:13-15)

Prästens dotter

Om en prästs dotter ohelgar sig genom skökolevnad, så ohelgar hon sin fader. Hon ska brännas upp i eld (3 Mos 21:9)

Håret

5. Prästerna skola icke raka någon del av sitt huvud skallig eller avraka kanten av sitt skägg eller rista något märke på sin kropp. (3 Mos 21:5)

Översteprästen ännu strängare - också kläderna

10. Den som är överstepräst bland sina bröder, den på vilkens huvud smörjelseoljan har blivit utgjuten, och som har mottagit handfyllning till att ikläda sig prästkläderna, han skall icke hava sitt hår oordnat, ej heller riva sönder sina kläder (3 Mos 21:10)

Den som hade tillträde till Guds tron i det allra heligaste kunde inte råka i sådan nöd att det skulle ha berättigat till det utbrottet av vrede eller sorg. Jfr översteprästen Kaifas som rev sina kläder i samband med domen över Jesus.

Prästen - felfri

Liksom offrena måste vara felfria, måste de som bar fram dem vara "felfria". (Pedagogiskt hjälpmedel) Prästen som frambär offer får ej ha något lyte. Hur skulle det ha sett ut med en halt, eller puckelryggig som bar fram ett offer åt Herren. Vad skulle det ha sagt om den guden? Han fick nog dock vara präst bara han inte frambar offer. Han var förstås inte en sämre mänska. Han hade inga etiska defekter, bara ceremoniella.

Ingen med lyte kan frambära offer

17. Tala till Aron och säg: Av dina avkomlingar i kommande släkten skall ingen som har något lyte träda fram för att frambära sin Guds spis.
18. Ingen skall träda fram, som har något lyte, varken en blind eller en halt, eller en som har lyte i ansiktet, eller som har någon lem för stor,
19. ingen som har brutit arm eller ben,
20. ingen som är puckelryggig eller förkrympt, eller som har fel på ögat, eller som har skabb eller annat utslag, eller som är snöpt.
21. Av prästen Arons avkomlingar skall ingen som har något lyte gå fram för att frambära HERRENS eldsoffer; han har ett lyte, han skall icke gå fram för att frambära sin Guds spis. (3 Mos 21:17-21)

Får dock äta sin del av offren

22. Sin Guds spis må han äta, både det som är högheligt och det som är heligt,
23. men eftersom han har ett lyte, skall han icke gå in till förlåten, ej heller skall han gå fram till altaret, på det att han icke må ohelga mina heliga ting; ty jag är HERREN, som helgar dem. (3 Mos 21:22-23).